

Nasza Matka

Nr 3 (101) marzec 2015 (rok 10)

miesięcznik Parafii Matki Boskiej Częstochowskiej w Śmitowicach

Nabożeństwo Drogi Krzyżowej

Droga Krzyżowa należy do najbardziej znanych nabożeństw. Jest jednak tak wtopiona w kraj-obraz wielkopostny, że chyba nie doceniamy jej znaczenia.

Ludowe to nabożeństwo przypomina drogę Jezusa z krzyżem z miejsca wydania wyroku (pretorium Piłata lub twierdzy Antonia) na miejsce jego wykonania poza murami Jerozolimy (aram. Golgota, łac. Calvaria, czyli Czaszka). Polega na medytacji Męki Chrystusa, połączonej z przejściem symbolicznej drogi wewnątrz kaplicy lub kościoła albo na zewnątrz. Drogę tę wyznacza 14 wydarzeń zwanych stacjami.

To kult oddawany w Jerozolimie przez pierwszych chrześcijan miejscem cierpień Chrystusa - który rozkrzewił się dzięki pielgrzymkom - wpłynął na powstanie tego nabożeństwa. Pierwsza pisemna wzmianka o "bolesnej drodze" pochodzi z 1228 roku, choć istnieją też relacje z VIII

wieku o takich procesjach. Historycy podają, że wyraźną informację o "drodze krzyżowej" mamy od Ricolda z Montecroce z 1294 roku. Franciszkanie zaś, po przejściu opieki nad miejscami świętymi w 1320 roku, ustalili porządek ich zwiedzania. Ale dopiero w końcu XVIII wieku ostatecznie ustalono liczbę, kolejność i lokalizację poszczególnych stacji. Samą nazwę wprowadził William Wey w 1458 roku.

Teksty biblijne nie podają dokładnie drogi krzyżowej Jezusa. Wiadomo, że skazani szli głównymi ulicami Jerozolimy. Zwykle nieśli tylko poprzeczną belkę krzyża, którą na miejscu umieszczano na stałym pionowym palu. Spośród 14 znanych stacji tylko dziewięć (I, II, V, VIII, X-XIV) ma potwierdzenie w ewangelicznych relacjach. Pozostałe (III, IV, VI, VII, IX) przekazała tradycja Kościoła.

>>>

SŁOWO BOŻE

(Mt 26, 26-29)

A gdy oni jedli, Jezus wziął chleb i odmówiwszy błogosławieństwo, połamał i dał uczniom, mówiąc: «Bierzcie i jedzcie, to jest Ciało moje». Następnie wziął kielich i odmówiwszy dziękczynienie, dał im, mówiąc: «Pijcie z niego wszyscy, bo to jest moja Krew Przymierza, która za wielu będzie wylana na odpuszczenie grzechów. Lecz powiadam wam: Odtąd nie będę już pił z tego owocu winnego krzewu aż do owego dnia, kiedy pić go będę z wami nowy, w królestwie Ojca mego».

Warto wiedzieć, że na mocy decyzji papieża Pawła VI jest możliwość uzyskania raz dziennie odpustu zupełnego za odprawienie Drogi Krzyżowej. Odpust zupełny jest to darowanie całej należnej kary doczesnej za dotychczas popełnione grzechy, rozgrzeszone już co do winy i kary wiecznej w czasie spowiedzi.

W nabożeństwie tym chodzi o rozważanie Męki Pańskiej polegające nie tyle na współczuciu Chrystusowi, ile na gotowości uczestnictwa w Jego cierpieniach dla dobra Jego Mistycznego Ciała, którym jest Kościół. Choć dominuje

tradycyjna liczba 14 stacji, mamy możliwość przyjęcia nietypowej liczby, dla innego rozłożenia akcentów. Aby ułatwić medytację całego misterium paschalnego Jezusa, jedna z propozycji zawiera 15 stacji - ostatnia dotyczy Zmartwychwstania.

Celem Drogi Krzyżowej jest ożywienie wiary i apostołstwa; ukształtowanie postaw chrześcijańskiej pokuty, ofiarności i wdzięczności. "Postuluje się nadanie nabożeństwu formy rewizji życia", czyli szerszego rachunku sumienia.

ks. Jan Sawicki

Tekst pochodzi z Tygodnika "Idziemy"

Ballada o odrzuconym krzyżu

Pewna dziewczyna z dobrego domu, z gruntownym wychowaniem katolickim wkraczając w dorosłe już życie odrzuciła wszczepione jej przez rodziców wartości i szła swoją drogą.

Wydawało jej się, że droga przez nią obrana jest lepsza, prostsza i szybciej doprowadzi ją do celu, do kariery i do sławy.

Jednak jej matka już we wczesnym dzieciństwie oddała ją pod opiekę Maryi. I choć ona zбочzyła z właściwej drogi "matczyne serce" jednak nad nią czuwało. Ona zawsze w kieszeni nosiła pamiątki z rodzinnego domu: mały krzyżyk i różaniec. Czasem kiedy było jej ciężko albo czuła niebezpieczeństwo jakoś wzdychała do tych "gadżetów" z dzieciństwa. Bywało nie raz, że prosiła Boga o cud. Brnąc w to swoje dorosłe życie wchodziła "z deszczu pod rynnę" i choć prosiła o cud to ten nie nadchodził. W ostateczności została sama z nałogami i bez kariery. Leżąc kiedyś w pustym mieszkaniu w rozpacz i złości wyrzuciła przez otwarte okno krzyżyk i różaniec. To co zrobiła spowodowało, że poczuła jeszcze większą pustkę i lęk. Uświadomiła sobie, że przeciwieństwem to były jej pamiątki z dzieciństwa. Co one były winne jej rozpacz? Ubrała się szybko, zbiegła na dół

a tam zobaczyła stertę krzyży i różańców. Chodziła więc po tej stercie grzebała to tu, to tam. Ludzie patrzyli na nią z lekkim uśmiechem. A ona tylko szukała swoich pamiątek. Patrząc na nią przechodnie nie rozumieli jej zachowania. Przecież tam leżała cała sterta krzyży i innych dewocjonalistów. Ktoś nawet powiedział jej, że ma zabrać pierwszy lepszy krzyżyk i zmykać. Już dla świętego spokoju zabrała do kieszeni "jakiś" krzyżyk i różaniec, które były podobne do jej pamiątek. Ale to nie było to. Ona tęskniła za swoimi pamiątkami, one były dopasowane do jej życia, do jej osoby, do jej dłoni. Dziewczyna zrozumiała dopiero teraz, że odrzuciła znajomy krzyż, który rósł razem z nią od dzieciństwa, odrzuciła swoje życie. Idąc przed siebie tęskniła za swoimi dawnymi towarzyszami - krzyżem i różańcem. Szła zamyślona bez celu niosąc wprawdzie w kieszeni krzyżyk, ale już nie swój. Na tym krzyżu i różańcu nie było już dotyku jej matki, wspomnień. Te rzeczy które zabrała ze sterty były jej obce.

Dlatego nie odrzucajmy swojego krzyża. Inny krzyż będzie nam obcy. Nie będzie nosił śladów naszej tożsamości.

MARYJO DAJ NAM WYTRWAĆ PRZY NASZYM KRZYŻU.

C.W.B.

Święci znani i nieznani

Święty Kazimierz, królewicz (4 marca)

Kazimierz urodził się 3 października 1458 r. w Krakowie na Wawelu. Był drugim z kolei spośród sześciu synów Kazimierza Jagiellończyka. Jego matką była Elżbieta, córka cesarza Niemiec, Albrechta II. Pod jej opieką Kazimierz pozostawał do dziewiątego roku życia. W 1467 r. król powołał na pierwszego wychowawcę i nauczyciela swoich synów księdza Jana Długosza, kanonika krakowskiego, który aż do XIX w. był najwybitniejszym historykiem Polski. "Był młodzieńcem szlachetnym, rzadkich zdolności i godnego pamięci rozumu" - zapisał Długosz o Kazimierzu. W 1475 r. do grona nauczycieli synów królewskich dołączył znany humanista, Kallimach (Filip Buonacorsi). Król bowiem chciał, by jego synowie otrzymali wszechstronne wykształcenie. Ochmistrz królewski zaprawiał ich również w sztuce wojennej.

W 1471 r. brat Kazimierza, Władysław, został koronowany na króla czeskiego. W tym samym czasie na Węgrzech wybuchł bunt przeciwko królowi. Na tron zaproszono Kazimierza. Jego ojciec chętnie przystał na tę propozycję. Kazimierz wyruszył razem z 12 tysiącami wojska, by poprzeć zbuntowanych magnatów. Ci jednak ostatecznie wycofali swe poparcie i Kazimierz wrócił do Polski bez korony węgierskiej. Ten zawód dał mu wiele do myślenia.

Po powrocie do kraju królewicz nie przestał interesować się sprawami publicznymi, wręcz przeciwnie, został prawą ręką ojca, który upatrywał w nim swego następcę i wciągał go powoli do współrządzenia. Podczas dwuletniego pobytu ojca na Litwie Kazimierz jako namiestnik rządził w Koronie. Obowiązki państwowe umiał pogodzić z bogatym życiem duchowym. Wezwany przez ojca w 1483 r. do Wilna, umarł w drodze z powodu trapiącej go gruźlicy. Na wieść o pogorszeniu się zdrowia Kazimierza, król przybył do Grodna. Właśnie tam, "opowiedziawszy dzień śmierci swej tym, którzy mu w niemocy służyli [...], ducha Panu Bogu poleciwszy wypuścił 4 dnia marca R.P. 1484, lat mając 26" - napisał ks. Piotr Skarga. Pochowano go w katedrze wileńskiej, w kaplicy Najświętszej Maryi Panny, która od tej pory stała się miejscem pielgrzymek. W 1518 król Zygmunt I Stary, rodzony brat Kazimierza, wysłał przez prymasa do Rzymu prośbę o kanonizację królewicza. Leon X na początku 1520 r. wysłał w tej sprawie do Polski swojego legata. Ten, ujęty kultem, jaki tu zastał, sam ułożył ku czci Kazimierza łaciński hymn i napisał

jego żywot. Na podstawie zeznań legata Leon X w 1521 r. wydał bullę kanonizacyjną i wręczył ją przebywającemu wówczas w Rzymie biskupowi płockiemu, Erazmowi Ciołkowi. Ten jednak zmarł jeszcze we Włoszech i wszystkie jego dokumenty w 1522 r. zaginęły. Król Zygmunt III wznowił więc starania, uwiecznione nową bullą wydaną przez Klemensa VIII 7 listopada 1602 r. w oparciu o poprzedni dokument Leona X, którego kopia zachowała się w watykańskim archiwum.

Kiedy w 1602 r. z okazji kanonizacji otwarto grób Kazimierza, jego ciało znaleziono nienaruszone mimo bardzo dużej wilgotności grobowca. Przy głowie Kazimierza zachował się tekst hymnu ku czci Maryi *Omni die dic Mariæ* (Dnia każdego sław Maryję), którego autorstwo przypisuje się św. Bernardowi (+ 1153). Wydaje się prawdopodobne, że Kazimierz złożył ślub dożgonnej czystości. Miał też odrzucić proponowane mu zaszczytne małżeństwo z córką cesarza niemieckiego, Fryderyka III.

Uroczystości kanonizacyjne odbyły się w 1604 r. w katedrze wileńskiej. W 1636 r. przeniesiono uroczyste relikwie Kazimierza do nowej kaplicy, ufundowanej przez Zygmunta III i Władysława IV. W 1953 r. przeniesiono je z katedry wileńskiej do kościoła świętych Piotra i Pawła. Obecnie czczony jest ponownie w katedrze.

Św. Kazimierz jest jednym z najbardziej popularnych polskich świętych. Jest także głównym patronem Litwy. W diecezji wileńskiej do dziś zachował się zwyczaj, że w dniu św. Kazimierza sprzedaje się obwarzanki, pierniki i palmy; niegdyś sprzedawano także lecznicze zioła (odpustowy jarmark zwany Kaziukami). W 1948 r. w Rzymie powstało Kolegium Litewskie pod wezwaniem św. Kazimierza. W tym samym roku Pius XII ogłosił św. Kazimierza głównym patronem młodzieży litewskiej. W 1960 r. Kawalerowie Maltańscy obrali św. Kazimierza za swojego głównego patrona; otrzymali wówczas część relikwii Świętego.

W ikonografii atrybutem Świętego jest mitra książęca. Przedstawiany także ze zwojem w dłoni, na którym są słowa łacińskiego hymnu *Omni die dic Mariæ* - ku czci Matki Bożej, do której św. Kazimierz miał wielkie nabożeństwo. Często przedstawia się go w stroju książęcym z lilią w ręku lub klęczącego nocą przed drzwiami katedry - dla podkreślenia jego gorącego nabożeństwa do Najświętszego Sakramentu.

Strona Żywego Różańca

Intencje różańcowe na marzec 2015 r.

Papieskie intencje Apostolstwa Modlitwy

Intencja ogólna:

Aby wszyscy ludzie prowadzący badania naukowe stawiali sobie za cel słuzenie integralnemu dobru człowieka.

Intencja misyjna:

Aby coraz bardziej uznawany był specyficzny wkład kobiety w życie Kościoła.

REKOLEKCCJE WIELKOPOSTNE

14.03 – 17.03. 2015

Ks. dr Tadeusz Koncewicz SDB

Niedziela

- Hymn do Ducha Św. i modlitwa na rozpoczęcie rekolekcji na początku Mszy Św.
- Nauki ogólne na każdej Mszy Św./ sobota 14.03.15 - 18.00, niedziela - 8.00, 10.00, 14.30/ i kazanie Pasyjne/
- Nauka rekolekcyjna dla mężczyzn 15.30

Poniedziałek

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8.00
- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18.00
- Nauka rekolekcyjna dla młodzieży po Mszy Św. o 18.00

Wtorek

- Nauka ogólna na Mszy Św. o 8.00 i Błogosławieństwo Boże na zakończenie
- Nauka ogólna na Mszy Św. o 18.00 i Błogosławieństwo Boże na zakończenie
- Nauka rekolekcyjna dla kobiet po Mszy Św. o 18.00

INTERCJE MSZALNE

Marzec 2015

2 Niedziela W. Postu	1 marca	Poniedziałek	16 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
10 ⁰⁰		18 ⁰⁰	
14 ³⁰		Wtorek	17 marca
Poniedziałek	2 marca	8 ⁰⁰	R. Wieczorek
8 ⁰⁰	R. Michalska	18 ⁰⁰	
Wtorek	3 marca	Sroda	18 marca
8 ⁰⁰	W int. emerytów i osób starszych	Dzień adoracji Najśw. Sakramentu	
		8 ⁰⁰	
Sroda	4 marca	Czwartek	19 marca
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Kulij
Czwartek	5 marca	Piątek	20 marca
18 ⁰⁰	O powołania	18 ⁰⁰	
Piątek	6 marca	Sobota	21 marca
18 ⁰⁰	R. Kalisz	18 ⁰⁰	R. Golec
Sobota	7 marca	5 Niedziela W. Postu	22 marca
18 ⁰⁰	R. Malejka	8 ⁰⁰	R. Ciszewska
3 Niedziela W. Postu	8 marca	10 ⁰⁰	R. Gierlotka
8 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Bubała
10 ⁰⁰	R. Kot	Poniedziałek	23 marca
14 ³⁰	R. Szałowski	8 ⁰⁰	
Poniedziałek	9 marca	Wtorek	24 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	R. Więckowski
Wtorek	10 marca	Sroda	25 marca
8 ⁰⁰		8 ⁰⁰	
Sroda	11 marca	Czwartek	26 marca
8 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Tyrała
Czwartek	12 marca	Piątek	27 marca
18 ⁰⁰		18 ⁰⁰	R. Piwko
Piątek	13 marca	Sobota	28 marca
18 ⁰⁰	Fatimska	18 ⁰⁰	R. Pastor
Sobota	14 marca	Niedziela Palmowa	29 marca
18 ⁰⁰	R. Rzepiak	8 ⁰⁰	R. Jarczyk
4 Niedziela W. Postu	15 marca	10 ⁰⁰	
8 ⁰⁰		14 ³⁰	R. Brój
10 ⁰⁰	R. Bubała	Poniedziałek	30 marca
14 ³⁰	R. Fojt	8 ⁰⁰	
		Wtorek	31 marca
		8 ⁰⁰	W int. emerytów i osób starszych

HARMONOGRAM SPRZĄTANIA KOŚCIOŁA

Marzec - Lipiec 2015

14 marzec 2015	Słowicka Iwona
	Lipińska Beata
	Krajewska Wioleta
28 marzec 2015	Rzepiak Danuta
	Rozmus Sabina
	Golec Aleksandra
11 kwiecień 2015	Polok Anna
	Świerczyńska Małgorzata
	Kęska Rozalia
25 kwiecień 2015	Zaczek Mirosława
	Miketta Halina
	Gracyalny Danuta
9 maj 2015	Rożek Aniela
	Bubała Anna
	Mazur Barbara
23 maj 2015	Michalska Krystyna
	Majowska Dorota
	Kamińska Gabriela
6 czerwiec 2015	Wróblewska Zofia
	Kawka Zofia
	Tyrała Janina
20 czerwiec 2015	Gorol Barbara
	Pajonk Mirosława
	Michalczyk Wiesława
4 lipiec 2015	Krenczyk Irena
	Pawelczyk Pelagia
	Fojt Barbara

**Jeżeli danej grupie podany termin nie odpowiada to proszę zamienić się między grupami we własnym zakresie
(pełny harmonogram obejmujący wszystkie grupy znajduje się w gablotce z ogłoszeniami parafialnymi)**

Kącik kulinarny: Paszteciki z ciasta francuskiego nadziewane szpinakiem i serem kozim

Składniki:

- paczka ciasta francuskiego
- paczka świeżego szpinaku
- 1-2 łyżki sera koziego
- łyżka masła
- 2 ząbki czosnku
- sól, pieprz
- 1 żółtko

i składamy przeciwległe końce do środka dociskając je lekko. Piekarnik nagrzewamy do 200 stopni. Przekładamy paszteciki na blachę wyłożoną papierem do pieczenia i smarujemy każdy żółtkiem. Pieczemy przez 15-20 minut na środkowej półce piekarnika, aż paszteciki będą ładnie przyrumienione.

gmb

Przygotowanie:

Na patelni rozgrzewamy masło, wyciskamy czosnek i wrzucamy drobno pokrojony szpinak. Dusimy pod przykryciem do miękkości. Zdejmujemy z ognia, wrzucamy serek i doprawiamy solą i pieprzem. Całość mieszamy, aż serek się połączy ze szpinakiem. Ciasto rozkładamy na stole i kroimy na 12-15 kwadratów. Na każdy nakładamy po łyżeczce szpinaku. Krawędzie ciasta smarujemy wodą aby się lepiej kleiły

Kącik humoru

Przychodzi facet ze złotą rybką do onkologa. Wchodzi. Milczy. Onkolog również milczy. Patrzą na siebie pytająco.

– Kicha – wydusza z siebie wreszcie facet.

– Słucham?

– Kicha.

– Jaka znowu kicha?

– Rybka kicha. Chora jest znaczy się.

– Panie, coś pan! Jak rybka może panu kichać? A w ogóle ja jestem onkologiem, czemu przynosi pan do mnie chorą rybkę?

– Kolega pana zareklamował. Podobno raka pan wyleczył.

***

Pewnemu proboszczowi zaczęły ginąć dorodne tuje z plebanijnego ogrodu. Wysłał więc kościelnego w nocy na czaty. Rano kościelny relacjonuje:

– Proszę księdza dobrodzieja, tuje kradną Meksykanie.

– Jak to, Meksykanie?!

– Bo jak się zacząłem, to nad ranem usłyszałem jak szeleszczą i potem ktoś zapytał: „konczita”? A odpowiedział mu głos: „nie, jeszcze te kilka”.

***

Matematyk, fizyk i inżynier dostali po kawałku siatki ogrodzeniowej i zadanie, by ogrodzić jak największy teren. Inżynier ogrodził elegancki kwadrat. Fizyk obliczył, że najlepszy stosunek powierzchni do obwodu ma koło i rozstawił siatkę w okrąg. Natomiast matematyk rozstawił z siatki byle jaką figurę, wszedł do środka i powiedział, że jest na zewnątrz.

***

Ojciec do Jasia:

– Mamusia skarży się, że zachowujesz się, jakbyś w ogóle nie słyszał, co do ciebie mówi.

– Ale tato...

– Nie tłumacz się, tylko mów, jak ci się udało to osiągnąć.

Papież Franciszek:

Szczere nawrócenie i miłosierdzie istotą dobrego przeżycia Wielkiego Postu (19 lutego 2015) fragmenty

Jako lud Boży rozpoczynamy dzisiaj pielgrzymkę wielkopostną, tego okresu, w którym staramy się bardziej zjednoczyć z Panem Jezusem Chrystusem, aby dzielić tajemnicę Jego męki i zmartwychwstania.

Liturgia Środy Popielcowej proponuje nam fragment z proroka Joela, posłanego przez Boga, aby wezwał lud do pokuty i nawrócenia, z powodu katastrofy (inwazji szarańczy), które niszczyły Judeę. Tylko Bóg może ocalić od klęski, a więc trzeba Go prosić poprzez modlitwę i post, wyznając swoje grzechy. Prorok podkreśla wewnętrzne nawrócenie: "Nawróćcie się do Mnie całym swym sercem" (2,12). Powrót do Pana "z całego serca" oznacza podjęcie drogi nawrócenia, które nie byłoby powierzchowne i przemijające, ale duchową podróżą, obejmującą najbardziej intymne miejsce naszej osoby. Serca jest bowiem siedzibą naszych uczuć, centrum w którym dojrzewają nasze decyzje, nasze postawy.

Owo "nawróćcie się do Mnie całym swym sercem" angażuje nie tylko jednostki, ale rozciąga się na całą wspólnotę, jest wezwaniem skierowanym do wszystkich: "Zbierzcie lud, zwołajcie świętą społeczność, zgromadźcie starców, zbierzcie dzieci, i ssących piersi! Niech wyjdzie oblubieniec ze swojej komnaty a oblubienica ze swego pokoju!"(w. 16). [...]

Kiedy dokonujemy czegoś dobrego, niemal instynktownie rodzi się w nas pragnienie, aby być szanowanymi i podziwianymi za ten dobry uczynek, aby uzyskać satysfakcję. Jezus zaprasza nas, by wykonywać te dzieła bez ostentacji i ufać

jedynie w nagrodę Ojca, "który widzi w ukryciu" (Mt 6,4.6.18).

Drodzy bracia i siostry, Pan nigdy nie przestaje litować się nad nami i pragnie po raz kolejny obdarzyć nas swoim przebaczeniem, zachęcając nas, byśmy do Niego powrócili z nowym sercem, oczyszczonym ze zła, aby wziąć udział w Jego radości. Jak przyjąć to zaproszenie? Sugeruje nam to św. Paweł w drugim dzisiejszym czytaniu: "W imię Chrystusa prosimy: pojednajcie się z Bogiem"(2 Kor 5,20). Ten wysiłek nawrócenia jest dziełem nie tylko ludzkim. Pojednanie między nami a Bogiem jest możliwe dzięki miłosierdziu Ojca, który ze względu na miłość wobec nas nie wahał się poświęcić swego Jednorodzonego Syna. W istocie Chrystus, który był sprawiedliwy i bez grzechu, dla nas stał się grzechem (w. 21), kiedy na krzyżu obarczył się naszymi grzechami i w ten sposób nas odkupił i usprawiedliwił przed Bogiem. "W Nim" możemy stać się sprawiedliwymi, w Nim możemy się przemienić, jeśli przyjmiemy łaskę Bożą i nie pozwolimy by bezowocnie przeżyć "czas pomyślny" (6,2). Proszę, zatrzymajmy się na trochę, i pozwólmy się pojednać z Bogiem.

Z tą świadomością zaczynamy ufnie i radośnie naszą wielkopostną drogę. Niech Niepokalana Maryja, Matka bez grzechu wspiera naszą walkę duchową z grzechem, niech nam towarzyszy w tym czasie pomyślnym, abyśmy mogli osiągnąć i wspólnie wyśpiewywać radość zwycięstwa w Dniu Paschy. [...]

BIULETYN PARAFIALNY

RZYMSKOKATOLICKIEJ PARAFII p.w. M. B. Częstochowskiej

Redaktor Naczelny: Ks. Proboszcz Antoni Cebula

Redaktor Techniczny: Grzegorz Bubala

Adres redakcji: ul. Jesionowa 11, 43-190 Mikołów Śmiałowice, tel.: (032) 226 14 65

E-mail: smilowice@katowice.opoka.org.pl

strona internetowa: www.parafia-smilowice.katowice.opoka.org.pl

(Pismo przeznaczone na wewnętrzny użytek parafii)